

Bonde söker fru

Monolog för en dam eller herre av Tommie Hildman

Texten handlar om Inez/Mattias som blivit kär i TV-bonden Kurt-Ivar.

Hej!

Jag heter Inez/Mattias. Nu ska jag berätta lite om mitt kärleksliv. (fnittrar generat). Jag blev störtkär när jag tittade på mitt favoritprogram på TV, "Bonde söker fru." När TV-bonden Kurt-Ivar, 58 år, från Närke, svingade sig upp på sin metallglänsande traktor insåg jag att han var mannen i mitt liv. Vilka ögon han hade, och vilket härligt skratt och vilken mysig dialekt med alla härliga iiiiin! Visst har jag varit kär tidigare men aldrig så här. Nu förstod jag vad riktig kärlek var. Oh my God! Nu gällde det att fatta pennan och ge mig till känna.

Kurt-Ivar är alltså mjölbonde i Närke, ni vet landskapet där den där skådisen Hjalmar Berglund kommer ifrån, han som spelar den där roliga karaktären Peter Flack med hust-run Hilda. Kurt-Ivar bor i en stor mangårdsbyggnad, nästan som en herrgård med en fantastisk utsikt över Siljan....(funderar), Runn kanske...men det var i alla fall en stor sjö med vatten i.

Hans intressen sammanföll inte direkt med mina. Buggdans går väl an men jakt, fiske, gamla bilar och monstertruck tävlingar! Nja, men vad gör väl det när man är kää! På gården finns flera hundar och katter. Jag är ju allergisk mot pälsdjur men det finns det säkert nån medicin mot. Kurt-Ivar verkar väldigt viril. Oh my God! Han har fyra vuxna barn och en massa barnbarn, men det är ju bara bonus eftersom jag inte har några barn och barnbarn själv. Kurt-Ivar är lite busig också. Han erkände spjuveraktigt att han hade en hemlig last. Han älskar chokladpraliner.

Så var det dags att fundera på hur jag skulle presentera mig. Jag måste sticka ut om jag ska ha en chans för Kurt-Ivar kommer säkert att få hundratals brev, kanske tusentals. Ett tag lekte jag med tanken att jag skulle låta posta mig själv till honom. Jag skulle lägga mig naken i en låda och skickas till Kurt-Ivar. Tänk vad förvånad han skulle bli när han öppnade lådan och jag hoppar fram och skriker: "Här har du mig! Tag vad du vill!!"

Vid närmare eftertanke fick det nog bli en traditionell presentation. Jag skrev ett brev men för att sticka ut stickade jag en yllemössa med hans namn på och bakade en chokladkaka i form av en dalahäst. När jag var klar skickade jag allt till Bonde söker fru TV4.

Sen fick jag vänta och vänta och vänta. Men några dagar innan programmet med böndernas speed-dating sändes fick jag ett brev från TV4. Dom skrev att jag inte hade blivit utvald och tackade för visat intresse, men jag undrar vad som hände med mössan och chokladkakan?

Jag tittade besviket på programmet från Sundbyholm. Jag tycker verkligen att Kurt-Ivar borde valt mig i stället för de där skatorna som flockades runt honom. Jag hade hävdat mig bra i det sällskapet för om det behövs kan jag fälla ut klorna!

Jag blev väldigt, väldigt besviken på Kurt-Ivar och TV4. Jag fick trösta mig med vårt gravregister. Jag arbetar inom kyrkan och vi håller på att digitalisera våra döda. T ex. Om man varit en nolla när man levde kan man bli en etta nu! Oss emellan ett dötrist arbete. Jag hade grävt ner mig rejält i arbetet när jag hörde en gravlik stämma som frågade efter kyrkoherden. Jag tittade upp, oh my God, och mitt hjärta började slå häftigt när jag såg att det var vår blivande pastorsadjunkt Knut som tilltalat mig. Han har ju en sån vacker röst, vänligt leende och så vackra ögon. Då blev jag kär igen! Och jag tänkte på ordspråket: "Kärleken är evig men föremålen växlar."